

(מ) ובעינין ס' בכל פנין : ב (א) (י) ינפל חלב לתוך קדירה של בשר (יא) טועמין

נמיט ואלא למיק
אעפמא ד לשון

סמכ'ם שם מתקנה שם וליירי בחתיכה שסלם חוץ לרוטב ואינה נעשה בחתיכה ע"י רוטב וכמ"ס העור בשם ר"י

פתחי תשובה

באר היטב

והענין בשם חלב ואלא לחסמיה דחלב בחלב הוא הלך דרך בחלב ס' נגד כל החתיכה דלא ידעין כמה נכלל ונסיק מיניה :

ואיסור דטוק כשאין האיסור דטוק מתח בלוחם חתיכה אלא נוסף בו אבל כדטוק האיסור בלוחם חתיכה בחולדו ומבשל עמו בקדרה אז ס' סגל הקדרה ולמלוחם טרם במתשש נכלו וכדומה מדברי הסו"ס בחולין ל"ו ט פ"ס :

תשובה דרכי

אוקמי' ארינא וחסנין החלב לכחש ואמרינן דלא נחפשא החלב כלל רק עד כ"ז. אך כל זה כשהבשר כחוש וכאמור. אבל אם הבשר הוא שמן יש להחמיר בכ"ז דלא נעשה הכ"ז מהבשר נוף האיסור וטעם בשר של הכ"ז אוסר אף בלא החלב ע"כ בעינין ס' בכל הקדירה אף נגד כל החתיכה כיון דהנעילה הוי איסור דטוק בבב"ח כנ"ל ואף שיש ס' כדמכר דריך לישול גם כ"כ מהחתיכות שנעשו חוץ לרוטב בבב"ח כמו בכל לוי דבעינין ס' בכל החתיכות בצירוף נגד האיסור וגם נעלה ואי ליכא ס' בין הכל נגד החתיכה אזי נאסרו טולם נ"כ מטעם הנ"ל דכיון דכ"ז נ"ל אזי הוי איסור דטוק וטעם של הבשר אוסר אף בלא החלב אכן בהפ"מ יש להקל דהכ"ז לא הוי איסור מחמת עצמו כיון דהוא ביטול בלא רוטב ולא הוי דרך ביטול עי"ש ועי' בס' ישועות חיים סק"ד שכ' דאף שדעה רוב הסוסיקס דלוי הוי בכלל ביטול (ע) בדבריו נעיל ס' ס"ו ס"ק י"ג) מ"מ יש לסמוך ע"ד החו"ד בזה ולהקל במקום הפ"מ במקומה הו"ד הרוטב שלא לאסור שאר הקדירה אם יש בה ס' נגד החלב ולא ייער אח"כ דבהפ"מ יש לסמוך ע"ד הס"ד שכ' דהעיקר לדינא כהר"י דאם נפל חלב על חתיכה שמקנתה ברוטב כל הקדירה מותרת לטפל החלב ואף ליהיה חתיכה מותרת לדעתו א"כ די לפטוי אם נחמיר לאסור לוחה חתיכה עי"ש ועי' בד' יסודה בפיה"א סק"ט ובפיה"ק ס"ק י"ג מה שהרבה להשיב ע"ד החו"ד אסור כמה שהחלים דגם בב"ח הוי איסור מחמת עצמו ללא כל רוטב וכן במ"ס דהנעילה ש"נ הוי איסור דטוק בב"ח וכן במ"ס דאם נפל גבינה על חתיכה שמקנתה ברוטב אי ליכא ס' בקדירה נגד הגבינה הכל אסור דאין אט בקיאות בין כחוש לשמן כנ"ל דהעיקר הוא בהסכמה גדולי קדמונינו ז"ל וגדולי האחרונים אשר כל בית ישראל משען עליהם דגם בב"ח לא הוי איסור מחמת עצמו לענין ללא כל בלח-רוטב וכן יש להקל דבכל ענין אט בין בלח לשמן אף אם האיסור עצמו נעש לחתיכה הראשונה עכ"ל בלוי וכן אין אומרים בנעילה חגי' דהוי איסור דטוק אף בב"ח וכזה עוד דלהלן ס' ק"ה יחבאר דכלי אף בלאסור שמן אין מותרות שאר החתיכות שאין טעמן בלאסור בלאסור האיסור אלא אף אם יש ס' בכל החתיכות נגד האיסור עכ"ל חתיכה זו הנוגעת בלאסור אסורה רק דבלאסור שמן יש חומרא דאם אין ס' אף בצירוף כל החתיכות גם שאר החתיכות נאסרו ובאיסור כחוש שאר החתיכות מותרות וסיכ שכל זה עיקר להלכה עי"ש ולדבריו מומילא נשתה דהיינו במ"ס מהחו"ד דבין א' ובדיון ב' דבניער בסוף בעינין בבב"ח ששים נגד כל החתיכה ואחיה החתיכה טולה אסורה וכן במ"ס בסוף דין ג' דלוחה החתיכה כולה אסורה לפי דעה הוי יסודה יש להקל בכ"ז דגם בבב"ח לא בעינין ס' כנגד הכ"ז ואחיה החתיכה נ"כ אין אסור רק כ"ז כמו בשאר איסורין כיון דגם בבב"ח לא אמרינן דהכ"ז הוי איסור דטוק וכן במ"ס החו"ד בדיון ב' דאי ליכא ס' בכל הקדירה נגד הגבינה הכל אסור אף בכחש לפ"ד היד יהודה גם בזה יש להקל דבכ"ז גם אט בקיאות בין כחוש לשמן. וכן במ"ס החו"ד בלוח ד' דהכ"ז מהבשר נעשה נוף האיסור וטעם הבשר דכ"ז אוסר אף בלא החלב וס' גם בזה יש להקל לפ"ד היד יהודה דגם בב"ח לא הוי איסור מחמת עצמו ללא כל רוטב כנ"ל ממיל' דה"ה גם בזה אין להחמיר וכאמור (וע"ל ס"ק מ"ד ולהלן ס' ק"ה ס"ק קכ"ז) : (יא) טועמין החתיכה. עבא"ש מ"ס לענין חלב אי מקרי איסור שמן ועי' בחו"ד בבאורים סק"ה שכתב דהוי ספקא דדינא וע"כ כ' בדיונים הו"לוחם לוח ח' דאם נפל חלב לתוך הרוטב מאסרין אף לוח חתיכה שמקנתן חוץ לרוטב לס' ואחיה שטלן חוץ לרוטב אין מאסרין לס' ואי ליכא ס' בין הכל אף כן נאסרין מטעם דכחא הוא שמן ואם כשנרק לוח ח' יס' וכלל לרוסן אין ס' אז העלויות שחץ לרוטב מותרין ממ"ז דאס', בשמן מאסרין כל החתיכות בלוי ואחיה שנהך הרוטב אסורין מטעם ספק כחוש דלא אין העלויות מאסרות ואם יער אח"כ טלן נאסרות עכ"ל אמנם לפמ"ל מהיר יהודה דכלי אף בלאסור שמן אין מאסרין שאר החתיכות שאין טעמן בלאסור

צב (א) נפל חלב ס'. עש"ך סק"ב בשם הר"ן דחתיכה ששחמה בקדרה מחוץ שיש בה סגל ולחלויות החלב מתפשט בטולה אף שהיא חוץ לרוטב וספ"ך כתב ס' דלא הויקפי מלקטן ס' ק"ה דמיירי בקדרה דיל דהשם מיירי בלאסור גוש דחש לטול ס' וס' במשנת ס"ב סוף ס' כ"ה שכתב דפ"ל לא חילק הס"ך בין איסור לטול לאסור ס' סגל הקדרה ולמלוחם טרם בחתיכה חוץ לרוטב וכמ"ס העור בשם ר"י

פעמים ששים עי"ש ועפ"ה סק"ב שהקשה לפי דברי הס"ך דאין מקילין דאין בפנים ח' ששים דלחמי מיחש ולמלא בלע ופלט כמה פעמים וכל פעם נעשה החלב גבילה ולנטרן כמה פעמים ס' ועוד דעכ"ל למסד ס"א דלא הוי לך לשזורי אלא החלב המותר והוי מותר בזה החלב גם הכזה חלב שנעשה גבילה ועי"ש מ"ס לתוך בזה ועי' בס"פ ובמ"ו סק"א ובחו"ד מ"ס ביטול קושיא זו ועי' בפרי תולא סק"ד שכ' דאם חזרו והרחיחו הקדירה אחר שלטק בעוד הכוית בשר בחתיכה ונחה הקדירה פעם ב' מהרחיחה אפי' במין במיט בעינין ב' פעמים ס' כנגד הכוית הא' אם לא טעם בינתיים עי"ש ועי' בשפ"ד להלן ס' ז"ד סק"ד שכ' דכ"ז נעשה המהביר אבל לנעם דהמ"ל להלן ס' ז"ה אף בנפל הבשר ב' פעמים א"כ רק פעם ח' ס' עי"ש ועי' ביד יהודה כאן בפיה"א סק"ב ובפיה"ק סק"ה שהאריך בענין זה והעלה שכן עיקר לדינא דאף אם לקח הבשר מהחלב וחזר ונפל אף שלא נודע בינתיים אפי' בפעם ח' ס' לדין אך כ' דכ"ז הוא בגשר שנפל ב"ס וכאמור אבל אם נפל חלב לבשר ונחבטל רק שהחלב נ"ל וחזר לוחה החלב ש"נ ונפל שנית לבשר הוא ולא טעם בינתיים לדין ב' פעמים ס' כנגד לוחה החלב ע"ש. ומ"ס הבא"ש דלדין שיה' בהחלב ס' כנגד כל החתיכה דלא ידעין כמה נסיק מינה עי' בכנה"ג שם לוח ג' שכ' דאף אם נפל הבשר להחלב כשה' החלב רותח דהוי כחליטה אפ"ה לדין ס' כנגד כל הבשר ולא ס'י לשער נגד טעם הבשר עי"ש : (מ) ובעינין ס'. ר"ל נגד כל החתיכה והייט אף שלא נפלה כל החתיכה לתוך החלב שלא נכנס בחלב ובקדירה רק חלק קטן מהחתיכה דאם נשער רק מה שנכנס ממנה בחלב יס' בהחלב ס' ע"ז לא מסי' ולעולם בעינין ס' נגד כל החתיכה ואפי' כמה שהוא חוץ לקדירה דע"י הרוטב הוא פולט מכל החתיכה אפי' ממה שהוא חוץ לקדירה. בינה אדם שער א"ה ס' ס"א מהא"ש :

סעיף ב (י) נפל חלב. עבא"ש ופח"ש ועי' במנחת כהן חלק ב' מה' הענינויות סוף פרק ה' שכתב וז"ל ואנה ז"ע אם נפל טפת שימן

של איסור או חלב וכיוצא ע"ג חתיכה שבקדירה שהוא חוץ לרוטב ויש בה ס' נגד האיסור אם לריכה לוחה חתיכה נעילת מקום כל שלא יער ולא יסרה הקדירה וס' וז"ל שצריך ל"כ לישול כדי נעילת מקום מן החתיכה שנפל האיסור עלי' וס' ולכן לדין ששים ונעילת מקום וס' עכ"ל ועי' בחו"ד בדיונים הו"לוחם לוח ח' דה"ה וס' שכתב כמה חילוקי דיונים בענין זה הוכח דאסור גוש נפל על חתיכה שטולה חוץ לרוטב בין בבב"ח ובין בשאר איסורין בעינין ס' בכל הקדירה נגד האיסור והחתיכה שנפל עלי' האיסור א"כ רק כדי נעילה ואם יער בסוף אז יש חילוק בין בב"ח לשאר איסורין דבבב"ח בעינין ששים נגד כל החתיכה ואחיה החתיכה טולה אסירה דהנעילה הוי כאסור דבק ובשאר איסורין לא בעינין ס' רק כנגד הכדי נעילה ואחיה החתיכה נ"כ אט אסור רק כדי נעילה. וז"ל הוא בנפל על חתיכה שטולה חוץ לרוטב וכאמור. אבל אם נפל גבינה שהוא דבר גוש על חתיכה שמקנתה ברוטב בעינין ס' בכל הקדירה נגד הגבינה ולוחה החתיכה אין אסור רק כדי נעילה ואי ליכא ס' בכל הקדירה נגד הגבינה הכל אסור דאין אין בקיאות בין כחוש לשמן. ואם יער הקדירה אח"כ בעינין בקדירה ס' נגד החתיכה ואחיה החתיכה אסורה דהנעילה הוי איסור דטוק בבב"ח. אך כל זה דוקא אם יש שיעור כדי נעילה בהחלק שחץ לרוטב. אבל אם הרוטב נגע בתוך הכדי נעילה של החתיכה אף שלא יער הקדירה כלל בעינין ס' בקדירה נגד כל החתיכה דהרוטב מולך העטם מהכדי נעילה לחלק ההחזון ונאסר וחזר ונאסר השאר ולוחה חתיכה אסורה דבב"ח הוי איסור דטוק. ואם נעשו חתיכות אחרות חוץ לרוטב בהחתיכה שנפל עלי' האיסור אם נעשו בהכדי נעילה הסמוך לנעילה האיסור נאסרין גם הם בכ"ז ולריכין לישול מכל חתיכה כדי נעילה ואם נעשו למטה מהכדי נעילה של לוחה חתיכה אם לוחה החתיכה הוא בשר כחוש אין נאסרין כלל ויש לסמוך אבקאיהו שאין שמן דבכל ענין אט בין כחוש לשמן ולענין לאסור אחרות

החתיכה

וּבְנֵי בְנֵיהֶם שֶׁהָיוּ עִירֹת וְקָטָן הָיוּ מַלְאכִים וְעַד כִּי יָצְאוּ מִן הָאָרֶץ לָבוֹא אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן וְשָׂמוֹת הָיוּ לָהֶם כְּשֶׁנִּפְגַּעְתִּי בָּהֶם וְעַד כִּי יָצְאוּ מִן הָאָרֶץ לָבוֹא אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן וְשָׂמוֹת הָיוּ לָהֶם כְּשֶׁנִּפְגַּעְתִּי בָּהֶם

סוּמ' ט"ו ס"י דלכּוּמ' מַסֵּס דלחב' מקרי' אִיסֵּר: שְׁמֵן וּדְחִים דְּהַבְר' עֲלִימ' מ"ה: (ד) עֲשִׂים כְּחַב' סָל' דְּהַסְבֵּר הֵינָא מִחֻלְקָה רַב' וְכ"י כּוֹס דְּר' בּוֹכֵר דּוּקָא שְׁכַל הַחֲחִיסָה חוּץ לְרוֹשֵׁב כְּנוֹן שְׁהַחֲחִי' שְׁהַחֲחִיסָה קִלְחָה חוּץ לְרוֹשֵׁב וְזוּ מִנּוּחָה עֲלֵיהּ לֵבֵל אֵלֶּם מִקְלָחָה בְּרוֹשֵׁב דְּהַחֲחִיסָה מַעֲרֵבָה הַפֶּסֶס כָּכָל הַקִּדְרָה וְהֵכֵן מִשְׁדָּרָה לְבִסְלָה הַחֲלָב וְרַב' י"י אִיס' מִקְלָחָה בְּרוֹשֵׁב אִין סָכַל מִשְׁדָּרָה לְבִסְלָה הַחֲלָב וְדַע תְּלָה מִשְׁחָרְבִּים חוּץ מִהַרְבֵּשׁ אֲרִיבִינוּ יִדְחָה כְּר"י וְכֵן דַּע תְּלָה סָכַל הַחֲחִירוֹנִים(ו) (בג) ר' דִּיב' קִילָה לְנִשְׂי' מַלְד' אֶל דְּרִיטִי' חוּץ אֶל הַחֲחִיסָה בְּרוֹשֵׁב חוּץ הַחֲחִיסָה מִשְׁחָרְבִּים אִיסֵּר הַסֵּבֵר וְכ"י (בב"מ) סָלָה נִרְחָה לֹא קִילָשְׁטִי שְׁאִין בְּרוֹשֵׁב לְנִסְחָה לְנִשְׂי' לְבִסְלָה מִיִּשָּׁא חֲלָב שְׁנַפֵּס לִי שְׁאִין הַחֲחִיסָה מְגִיעַ לָסָ מ"מ אֲחֵרָה הַחֲחִיסָה עֲלֵמָה מִשְׁחָרְבִּים חֲלָק הַחֲחִיחָן מִחֲלָק הַפֶּלְטִין וְחֲחִירָה וְאֲחִירָה לְנִסְחָה כָּל הַרוֹשֵׁב וְזֶה שְׁכָחוּבוּ עַד כִּי עַד

כנענא ז'ל) ונראה לי דהם ים פסק פנ תחיתה כה שיהא מקצהה ברוטב
ואין בה ס' שיהא אסירה אום נפלה אח"כ לקדירה של הימר ים לגדד להקל
ביון שיהא רק פסק איסר דרבנן עיי"ש: (פז) ומשערין בכולה. ע' בס'
מנחם פה"ס שיהא ליון בדבר הדש דאם ים עלם בהחיתה שמקצהה ברוטב
ומקצה העלם הוא כסוך הקדירה ומקצה העלם הוא חוץ לרוטב ונפל איסר
להך ברוטב ולכ"ע אין עלם שלמעלה ממשורף דעלם דעט ככלי אמנם אח"כ
מסקק בזה עיי"ש: (פז) בר"א וכו'. כלומר בר"א שנאסרה אותה תחיתה
נפלה עלי' סתם חלב כשלא ישור הקדירה ולא נתערבה אותה פסה בכל
הקדירה אלא בלחיה תחיתה בלבד וכיון שאין בלחיה תחיתה ס' לבשל אותה
פסה נעשית תחיתה נכילה וכו'. שאלת נכוח סק"י: (יז) בתחלה וכו' לבסוף
וכו'. ע' בס"י סק"י מ"ס בביאור הדברים במ"ס ישור מהחלה ועד סוף לא
ישור מהחלה או לבסוף וע' בדברי הרב מהריק"ם ז"ל בס' ערך לחם דפי'
מהחלה הייט מהחל זמן נפילת הספה. וסוף הייט לאחר שכבר נפלה הספה.
ומהחלה ועד סוף ר"ל שיעור פסם אי' בין היקף בהחלה זמן נפילת הספה או
אח"כ לאחר שכבר נפלה עיי"ש וע' בס' ערוך השולח (להרב מהר"ם מנאולא הרק)
ספ"י מ"ס בביאור ענין זה והלשון איט שזבן ללארס מרס עד סוף דקאמר
דלחיה סוף ים בזה וכתב דעכ"כ ברירא דהא מלחא ק' הוא רכל זמן שלא
עברה הספה חלב על כל התחיתה מהי ישור ורק כשעברה הבליעה בכל
התחיתה לא מהי ישור אך במה יודע אם כבר עברה או לא ששום הוא
לסביר אם עדיין יכר החלב למעלה על התחיתה הוא ס' שלא עברה בליעת
החלב בכל התחיתה אבל כשנכנס בכל התחיתה שוב איט יכר מלמעלה וכחזון
דמעת מעט נחצר החלב מלמעלה עד שנחצר טוט חיו שזאמר מהחלה ועד סוף
כלומר שהישור מהי מהחלה הבליעה של התחיתה (כשהחלב עדיין יכר טולה
על התחיתה) עד סוף הבליעה של התחיתה (והיינו שאין החלב יכר כלל) אבל
לגמרי לבסוף (דחיינו כשאין החלב יכר כלל) או לא מהי ישור וכתב דמ"ס
ס' להחייב אך לאריות בזה למעשה וז"ע לניחא עיי"ש: (יח) או שכישה.
הייט כי ע"י הכיסי מרתית הקדירה היטב ועי"י טולה דחיה ויהל ומתוך
שאין מקום להחלב לעלות שהכיסי מעכבו הוא יורד למטה וחוזר ושולה ע"כ
מכלכל הספה בסוף. יד ידארס. וע"ל ספ"י ז' בזה: (יט) אם לא ניצר
כלל. וכס"כ שאלת מיד ואילו מן הקדירה דאין שאר הקדירה נאסרה כלל.
יד ידארס בפיה"ק סק"ס: (כ) אם יש ס' בקדירה וכו'. ע' חו"ד בביאורים
סק"ד שכתב דהרמ"א מייירי (ב) טלו חוץ לרוטב לעפ"כ להלך לחיות ששים
בקדירה גר הספה משום דקיי"ל דאין לא בקדירה בין כחם לשמן וגם ים עוד
ביעוהא שיהא ללו וים הכל ע"כ צריך ששים בקדירה וגם אותה התחיתה אסור
עיי"ש וכן פסק סס בחדושים ובדיונים הווא"ע עיי"ש וכו"כ בחדושים הגרעניק"א
ז"ל לניחא עיי"ש אמנם במ"י סק"ה כתב ח"ל וסיט ע"כ במקומה חך ברוטב ע"ל ועי'
לא טולה חוץ לרוטב אין צריך עוד הספה אלא במקצהה חך ברוטב ע"ל ועי'
בס' יד לניחא ס' י"ב מ"ס בזה והביא ראיות שדברי הסרמ"ג
עיקר לניחא ודברי החו"ד ז"ע וקשים מאוד להרעם שיהא סס:

(ז) החתימה. כתב הס"ד דנואר הדברים כי הוא כשנשל על החתימה א"ל אין הסדר שנקדרס
מוסרף לנצל החוב אלא לרד בחתימה עצמה מ' (בשל העם) וכשאין בחתימה עצמה מ' הרי
נעשים חתימה בעולם וכחממער אח"כ ונכנסה החתימה בכלל סדר הקדרס ואשרת סדר הדברי
שנקדרס עד מ' נוד החתימה אצל אל ישר מיד נכנסה נפילה בסיפס הרי נכנסה החתימה
מיד בכלל הקדרס וכל הקדרס מוסרף ואינו אשר א"ל א"ל מ' קדרס ונכתיבה נוד החוב
וכן בדיקה וזה דברת הס"ד נס' ק"ס מ' דלת הוא סוף דלת לרשום איש אשר א"ל חוב דני
נפילה לר' ויבטי' איש' הקצה סוף חרוב אסדר דלת חוב דניו אישור שמן א"ל י"ל
דסס מירי באיסור סוף דלת חוב דודאי אישור שמסס בכל החתימה אלא מ' רשום רק
בעל חירות הא' קסס דמסמט מדברי הרשב"א וסר"ן דחלב לא חסיד אישור שמן ועיין נס"ו

להאריך לנצל האויבר ככל מצינו ואם בלא לירוח החיובות שחן לקדירה
אין א' אין להאריך דהא אין כלל מצינו ועי' בדבריו להלן סי' ק"ה (ס"ק
ק"ג) מ"ט דבין זה אי חלוב הוי אויבר שחן ולענין נכחנה דהכלא אה דרט
פולג ממש לענין זה: (ב') דהחיובות. עכ"ה"ט מ"ט דל"י אה מקנהה
ברובט הוי כסיל פון הרושט ועי' ב' מנחת פהים טכ' דלדעת האו"ד לעיל
סי' י"א סק"ה מ"ירו חוקא בזה החיובות חמה אכל אה החיובות שלמעלה
מהרושט הוי א'ן אין מקום כלל לאבור אפי' החיובות דלע"ל דמה שיהא נמשא
בהון הרושט יאה הם ויהאנה נבר מ"מ כל שלא נעשה הילק שלמעלה חס אין
הילק התחתון כהיוון הרושט בולע מהפעת חלב שגל על חלק העליון עיי"ש
לדברי: (ג') בדיקון שישים. עי' בשו"ת חו"ד ב"י סי' ל"ז ששאל בסמך
החובות ב"י בהנחת להיבית כבר דוחה שבקדירה ובעלה החיובות מן הקדירה
ונתת בקדירה אחרת ועד חסות הסמך כהנחת סי' ס' בקדירה הראשונה אכל
כנגד כל החיובות שנחתבה על הסמך לא סי' בקדירה הראשונה ששים ולא בשמי
בדקו ובעלה להאריך הקדירה הראשונה אפי' דלכאורה חלו בפלוגתא רש"י ור"י
דל"ז"י לפת"ש הס"י שחוק התחתון נאמר ווארד וכלן כבשה האולאה הוי הסמך
כשם שפולה על החיובות שמקנהה ברובט שיאבר השאר שבקדירה אכל מ"מ
יש להאריך דהסמך לא הוי אויבר התפסעט ואיט ואור אלא עד כדי נטילה
וכ"ש שלא יאבר השאר. ולענין הקדירה השני' אה יהיה חמה וא אה אחר
היבית הכבוד חור ונתתם אלא האם אה סי' זה סי' עד הכדי נטילה במקום
הדיבס הסמך מותרת ואם לאו אסורה וסמך פשיטא שאיבר עכ"ל ועי' ביד
אפרים להלן סי' ז' שכתבו ומהמה עליו כמה שהיה הקדירה הראשונה
משעם דהסמך לא הוי אויבר התפסעט דהא להלן סי' י"ד מוצא לדיקון וסיים
דמ"מ דהא דאם לא בלע הסמך ב"י דבר התפסעט יט להקל אכל אה הוי
ב"י ממה שבלע דבר התפסעט אין להקל כ"א במקום הפסד עיי"ש:
(יד) שישים. עכ"ה"ט מ"ט בפלוגתא הש"י והס"ך. ואי קי"ל לדינא כרש"י וא
כ"י ועי' במ"ו סק"ב שכתב בשם רב א' ח"ל ולדיקון אין ל"מ בין מחלוקת
רש"י ור"י בהקנהה חון לרובט דכדורה דוחה מבלע בלע מפסד לא סלט ונ"ל
ולח"כ בשם מרהיאת אויבר השאר ואין אה בקיאוין בין יורה דוחהה וא לא
1225447 תוספות 1225447 תוספות
1225447 תוספות 1225447 תוספות
1225447 תוספות 1225447 תוספות

וה"ש הנבחרים מה"ו דף לר"ש" אל מקלה ברוכ לאסרם זו התחילה
 סדר והאשר חלק ההחזון מחוק הענין וכו' אף שיש ס' נד מקלה
 התחילה שדן לרוכב עי' בנקה"כ מ"ט ע"ד ה"ה בזה וע' במ"ו סק"ב סכ'
 דמ"מ ככל התחילה הוא חק הרוכב רק בפני מנולים ונפל הפה על פני' גם
 דמ"ו שדה דין להחזיר אמש בעיקר דיש כל הע"ז עי' בשפ"ד סק"ד וס"ק
 "ג וידר יאדה בפיה"ל סק"ה ועי' בנח"ד בדיקס היו"א"ים ארת ג' סכ' שיש
 להוב להחזיר לרע"ה הע"ז בזה דנופל חלב שהוא דבר ללול על התחילה שמקלה
 ברוכב יש להציק ס' בקצירה נד כל התחילה ולאסור אזה תחילה אף בדיקס
 ששים עי"ש ועי' בנח"ד דיינס שבסוף כס' אהל יעקב על ה"ס (למהר"י

(בט) ואם כשלה עם אחדות (ל) יצריך ששים לבטל כולה יואם מבירה משליכה (לא) והאחרות מותרות ואם אינה מבירה (לב) הרומב מותר וכל החתיכות אסורות (לז) ' אם החיכת האיסור ראיה (מ) להתבבד: **ך** לא אמר החיכה עצמה נעשית נבילה (לד) יאלא (לה) בבשר בחלב (לו) אבל לא בשאר איסורים כגון (לז) כזית חלב שנבלע בהחיכה ואין בה ששים לבטלו ונאסרה ואחד כך בישלה עם אחדות אין צריך (לח) אלא ששים כדי כזית חלב ואז אפילו (לט) החיכה (ס) עצמה חזרת להיות טהרה

ורשנא ורשב"א לטעם רבינו אפרים והאמת כדכ"ט וטוד כ"ט י"ט וז"ל סתמם מפי של א' כפי עצמם כאל כיהר וספרותה

באר היטב

[illegible]

תשובה

ו' ועוף בחלב אמריק חגי' וחץ בחלב כנון ליר כשר טוף שחנשל
עם חלב ונהערכ אח"כ עם שאר חבסיל לרד' ס' נד הכל חץ כהפ"מ עיי"ש
וכ"כ הפרע"ג בל"ח בהסגנת הנשאל בל"ח פד' ב' חית ל"ג כיון דבב"ח אי
חגי' מדארייתא ע"כ י' להחמיר גם בבב"ח ודבק מון כבש וכשר טוף
בחלב ומליחה וכו'אל לפנן חגי' יותר ממשאר איסדין עיי"ש: (ל) אבל לא
בשאר איסדין. ע' בפרקנות הכוסס חות' ז' שכ' חלש' לעת הכ"ח דל'
לחל אמריק חגי' בשאר איסדין כשס ננוי מ"מ חס האיסר חס רוב נד
ההיגר גם חס מודה דאמריק חגי' דההק' ההיגר לחיסר וסי חס חלזו
חס כנון חיסור עיי"ש (ועל ס"ק ל"ס ולגלן ס' ק"ס ס"ק ח'). (לז) בודת
חלב שנבלע בחיכה. ס' לא מינעיל חס נבלע רק טעמא חלז חלז'
בבלעת נוף האיסור לא אמריק חגי' בשאר איסדין. פרי הוצ' סק"ס:
(לח) חלז חלז' ששים כרי בודת חלב. סינו בלדוק החיכה חלזקן ס' ק"ו.
יד יחודה. וסינו לעת המחבר חלז לידן חין נוף החיכה מלערף ולידן
ששים כנון כל החיכה וכמ"ס בבא"ס לגלן ס' ל"ס ס"ק ח' ועיי"ש בדבריו
(ס"ק ע"ז): (לס) חחיכה עצמה חחורת להיות פחורת. עבא"ס וע'
דבריו לעיל ס' ס"ו סק"ג מ"ס מה"י דהכח דהבשר חו החלב חס חסר
כפ"ע לא שיד חגי' וע' בדבריו סס (ס"ק ל"ב) מ"ס מהקס"ב וע' במ"י
לגיל ס' ס"ו סק"ג סתב מהמכ"ס ס"ס מהב' מחלולת חסרות דגס כבשר
נבילה ועריפה בחלב אמריק חגי' עיי"ש וע' בחו"ד לגלן ס' ל"ד בבא"ס
סק"ד שכ' ג"כ דפשוט חס דח' חס כשר עריפה בחלב נאכר מן החסר כשס
בב"ח ואמריק ב' חגי' ומה"ס כבש דפשוט חס דח' בישל בב"ח וטקף עלי'
חח"כ עוד כשר בבב"ח אמריק גם כבשר הטוסף חגי' חג"ס שחלב כשר נאכר
וכ"ג מניסול הכשר מהחלז חס"ה כל כשאר עוד חלק גדול מהחלב שיטל להפסיד
הכשר הטוסף חס' לו טעם בב"ח אמריק ב' חגי' עיי"ש ובכפ"ד סק"י
סנסתפק בחיכה שנאכר מחמת שבלעת כיה חלב (בב"ר) חו דס וחח"כ
נבלע כה חלב (בב"ק) ונפלה חח"כ לקדירה חח"ה חח"ה חח"ה ח' ח' מה"ס
וכ"ג גם לידן חס"ה דנפלה לקדירה חח"ה ונשקף חס' ס' נד חית חלב (בב"ר)
וגם נד חית חלב (בב"ק) רק שחיס יודע חס' ס' נד כל החיכה מי
חמריק כיון שכפשה שבלעת חלב (בב"ק) כשר נאכר מחמת החלב (בב"ר)
וכשאר איסדין לא ל"ג מה"ס וכשר לענין הלכה חין מוקס נחלק דטעם כשיקר
בשאר איסדין לא דבר כדור חס דח' מה"ה חלז מחמת שיקף חסר וח"ס
ממילא נאכר חח"כ מה"ס מחמת החלב (בב"ק) וכ' דכל זכ בנאכר חקודס
בחלב (בב"ר) וכשאר חלב בנאכר חקודס חס דח' חס בלעת חח"כ חלב
(בב"ק) נעסס נבילה מן החורה דח' מחמת חס לא נאכר מן החורה כלל
דח' שכלו חס רק מדרבנן עיי"ש וע' כס' בית יודע (לה"ג מה"ס) חלז'
(ז') כחיכיו חלז' לגלן ס' ל"ד כפ"י כ' שביד דבר החו"ד והפס"י
הכשר ועיי"ש ביה שחלדן כזה וסעלה לידו חלזקן כין חס נאכר מהחלז
מחמת חיסור חר כין חס נאכר חסס בב"ח חס חס נאכר מחמת
חיסור חר כנון כשר עריפה חו כשבלע חח"ה חלב (בב"ר) חסר שיד ב'
עוד חסר כשר בחלב כשכבלין חו בחלב ואמריק ב' חגי' חלז'
בנאכר הכשר חו החלב כשר מחמת חיסר בב"ח וחח"כ כהוסף עלי' כשר ח

וא"ל הילך יעזר הקדוש. עזרנו בכל דמא ית טעם נחמיה' א' ואך יבטל איסור
לכחולת וא"כ ה"ל למימר שישטום השווד סוכנים כל חדישה בפ"ט י"ל דכיון ללא
מודע לאוז: נפל הרי נכנס כל הקדרה בנסק ואין כלל טעום מבטל איסור ורמ"א
שבוט דעת הסוד ס"ל כיון דלאשכח לתיקא עלה דמילא שישטום השווד סוכנים כל
חדישה וחתיכה א"כ לא נכנס הכל בנסק ואינו מועיל יסוד אח"כ ופ"ל ס' ק"ט:
(ח) למה נהג: ואם אינה ראיה לכתבדן בטל כדכונן ס' ק"ט ופ"ט:
(ט) עתה: א"כ ה"ל חימה ללקח ק"ו רוב דהחיה עתה עומדת בחימה:
נפי שחיסור שבי אינו נפלט לגמרי וסוד כה"ט שם הנני עתה דברים שחיסור וא"ל.

חדכי

(כח) ואם בשל'ה עם אחרות וכו'. דוקא ביטלה חבל בלא ביטול למה
 לאסרת אחרות בענינן ואפי' בשניהם חמין וכו'. ט"ו סק"ז. אבל בשמן גם
 בלא ביטול לאסרת בשניהם חמין וע' בפרי הורא ס"ק ח' שכ' דכל זה דוקא
 בשלשה היתה מחמת חלב שאיט מפעפע בטבעה אבל בשלשה היתה
 מחמת המלא חסרת כחם כחם שהאיסור מפוסס ויולא גם בלא רופס עיי"ש
 וכיוצא בזה כ' ג"כ במ"ק ס"ק ז' דכ"ז מיירי שהחיתה שאלסרת היא כחשה
 אבל בשמן גם בלא ביטול לאסרת בשניהם חמין וכתב דמ"מ אין להחמיר בזה
 אף בכחם מאס השא דאין לו בקלאין בין כחם לשמן דלענין בלוע אף בקלאין
 כמטאר בש"ך להלן סי' ק"ה ס"ק י"ז עיי"ש: (ל) צריך ששים לבטל בולת
 מן החורה. ש"ך ס"ק י"ב. ועי' בדברי יוסף סי' תר"ה מ"ש בדברי הש"ך בזה
 באריתו: (לא) והאחרות כוחרות. כשיש ששים נגד החיתה ש"ך סק"ט:
 (לב) הרופס כוחר. כשיש ס' בחיטת וברופס. ש"ך שם. ור"ל דלא תימא
 דבעין דוקא שברופס עולה יח' ס'. שפ"ר) ובה ברעל אין ליקח שום דבר
 מהקדירה האדם שהלמן שמה שאר החיטה איסור בלא ס' וחורר איסור ואף דיעבד
 אם לקח מזה דאסור כמו שאר החיטה איסור שגהערב צהר"ל ופנ"ל א'
 מהם לקדירה. יד יודיה בפיה"ק ס"ק י"א: (לז) אם חתיבת האיסור
 ראוייה להחבד. ענאה"ט מ"ש דלא אינה ראוי' להחבד בטלה ברוב ור"ל
 דרוב עכ"פ בעיק. הגיהה יד אברהם. וכתב ביד יודיה שם ס"ק י"ט דפשוט
 הוא דבאינה ראוי' להחבד הו' עוהר ליקח מהקדירה כיון שכבר נתפלה
 החתיכה גמירה ואף ליעת המחבר להלן סי' ק"ט דאין לבטל כח' מ"מ כיון
 שזקוק א' הו' אין מהבטלין יחד עיי"ש ועי' בכה"ג בהגיה הטור דאין י"ג
 שכ' דדוקא בעיקן שאותה שגארה מבג"ל אינה ר"ל ולא צהר"ל מה שאין אחרת
 ראוי' להחבד דכל שאותה החיתה ראוי' להחבד טען לאסרה עיי"ש ופנ"ל
 ס"ק ופ"ר שם שמהם עליו דלא קי"ל דהאי' א' משאר החיטו' שאינה
 ראוי' להחבד מזהה מנ"ע עיי"ש:

סעיף ד (לד) אלא בבב"ח. ענאה"ס מ"ט מהט"ז והס"ך דהטעם דמחלקין

בין צב"ח נשאר חסרין לענין חצי הכהן משום דצב"ח חזק כח
חיסור בפ"ט רק לאחר התערבות וע"ך להלן סי' י"ד סק"ד שכתב דאפי'
בצב"ח גיפא אס מאכר הבשר פעם ח' מחמה חלב וז' כהן כשאר חסרין
ואף אס נפל לח"ס שית' לחלב היו כשאר חסרין לענין חצי עיי"ט ועי'
בכה"ג בהגות העור אוח' י"ח מ"ט מהב"ח בזה עיי"ט אמנם בפר"ח נפל
סק"ד השני על הס"ך שס' וז' דאף כשלאכר מקדש משום צב"ח אס נפל
שית' לחלב ג"כ מה"ח עיי"ט ופרמ"ג בפניהם לבב"ח (בר"ה טעם כעיקר)
שכתב ליינא הכפר"ח להחמיר עיי"ט ועי' בדבריו כלן בפס"ד סקי' מ"ט עוד
מוז' ועי' בנח"ל להלן סי' י"ד בינאויס סק"ד שכתב ג"כ ע"ד הס"ך בזה
שדבריו תשוין וא"ר בר ער דפרקיה' עיי"ט ועי' בשו"ת אבני קדש סי' ח'
מ"ט בדברי הס"ך והחו"ד בזה והביא ראיות לדברי הס"ך בזה עיי"ט והחמיר
שלא הביא מדברי הפר"ח ופרמ"ג כיצ' שכתבו ליינא להחמיר בזה וכונסר
ועי' במדחי' הגרעק"א ז"ל לעיל סי' ז' בפ"ו סק"ד מ"ט בענין זה ועי' בשו"ת
טוטו"ד הלהי"א סי' קס"ג (בר"ה ובדון) ובשו"ת מהרי"י הכהן המינא חו"ד סי'
כ' באריות: (לד) בבשר בהלב. עשפ"ד לעיל סי' פ"ו סק"ג דגס בצמר